

overordentlig vægende Værdi. Det kan være, saa længe den industrielle Virksomhed gaar glimrende, saaledes at det lønner sig at drive den, har Ejendommen derigennem en Del Værdi, men naar den Forretning, der drives deri, af en eller anden Grund maa standse, har Ejendommen ofte saa at sige aldeles ingen Værdi eller i det mindste kun en overordentlig ringe Værdi, idet Bygningerne ere opførte med saa specielle Formaal for Dje, at deres Anvendelse til andet Brug kan falde vanskelig og altid vil være noget prækar. Derfor har man altsaa taget de særlige Bestemmelser i e. om de industrielle Ejendomme, at der skal der fastsættes særlige Vurderingsregler. Der har for Tinget foreligget Lovforslag om en Kreditforening for industrielle Ejendomme. Det forekommer mig, at dette Lovforslag, her er Tale om, og det, jeg nu nævne, egentlig fornøstigt og rigtigst sløges sammen til et Lovforslag. Jeg tror, at det kunde lade sig gøre, naar man tog tilstrækkeligt Forbehold angaaende den meget variable Værdi, som industrielle Ejendomme kunne have. Jeg tror ikke, der vilde være noget i Vejen for, at man ved den Kreditforening, her er Tale om, fuldstændig udelukkede de industrielle Ejendomme. Jeg skal ikke have noget imod det. Hvis man anser industrielle Ejendomme for at være for farlige til at optages i en saadan Kreditforening, skal jeg — og jeg tror ogsaa de Mænd, som have arbejdet for Sagen — ikke have noget imod, at man fuldstændig udelukker dem, men man har dog ikke villet undlade at nævne dette Punkt, at hvis de overhovedet skulle optages, maatte man have ganske særegne Vurderingsregler. — Med Hensyn til de øvrige Punkter, d, e og f, er der ikke noget Synderligt at bemærke, idet de ere i Overensstemmelse med de tidligere Regler. Men med Hensyn til g vil der være noget at bemærke, idet man der har stillet sig paa en noget anden Maade, end man ser i de tidligere Kreditforeningsbestemmelser om Reserveadministrationsfonden. Reglerne her ere givne saaledes, at Fordringerne, der stilles til Reserve- og Administrationsfonden, ere ikke saa stramme som dem, man har givet i Købstadkreditforeningen, idet den jo fordrer en Indbetaling straks ved Laanets Stiftelse af 5 Procent og halvårlige Ydelsler af $\frac{1}{24}$ Procent foruden særlige Ydelsler af $\frac{1}{8}$ Procent, saa længe Foreningen ikke har opnaaet en bestemt Størrelse eller Reserve- og Administrationsfonden har opnaaet en Størrelse af $7\frac{1}{2}$ Procent. Som man vil se, er Købstadkreditforeningens Fordringer til Reserve- og Administrationsfonden strenge, idet $7\frac{1}{2}$ Pro-

cent af Laanet jo er bethdeligt større, og man har da ikke stillet Fordringerne slet saa høje til Indbetalingen. Man har ment, at man kunde i Stedet for den store øjeblikkelige Indbetaling ved Laanets Stiftelse gaa til en Indbetaling i Rater, saaledes at der kun indbetales $\frac{1}{2}$ Procent ved Laanets Stiftelse og derefter $\frac{1}{2}$ Procent i de næste fire Halvaar, saa at man altsaa efter de fire Halvaars Forløb vil naa op til $2\frac{1}{2}$ Procent af Laanets Beløb. Derimod har man sat en Indbetaling til Reserve- og Administrationsfonden af $\frac{7}{10}$ Procent, altsaa noget højere, det er 3 Gange saa meget som i Købstads-Kreditforeningen. Med Hensyn til den årlige Indbetaling nærmer det sig altsaa til Fordringerne i Husmandskreditforeningen, som har $\frac{2}{10}$, $\frac{1}{10}$ til Administrationsfond og $\frac{1}{10}$ til Reservefond, og med Hensyn til Indbetalingen til Reservefonden er det affurat det samme som ved Husmands-Kreditforeningen, hvor det indbetales straks. Jeg skal nu henstille dette Spørgsmaal til Overvejelse. Jeg vil ingenlunde paastaa, at dette her skulde være bedre end det tidligere. Man kan jo vel nok sige, at det er mindre betyggende, idet det varer længere, nemlig 4 Halvaar, inden de $2\frac{1}{2}$ Procent ere indbetalet. For Interessenterne i Kreditforeningen er det selvfølgelig et overordentlig stort Gode, hvis man kunde danne en Reserve- og Administrationsfond med denne Rate-Indbetaling. Dette vilde være en stor Fordel fremfor at indbetale f. Eks. $2\frac{1}{2}$ pCt. straks. Det er jo altid det, som er den store Mislighed ved Oprettelsen af Kreditforeningskasser, at de øjeblikkelige Udgifter ved Stiftelsen af Laanet, Indbetaling til Reserve- og Administrationsfonden, Kurs-fald o. s. v. svulmer op til noget meget betydeligt, saaledes at Folk lide et betydeligt Tab ved Laanets Stiftelse. Det vil man naturligvis ved en saadan Kreditforening søge at undgaa, og hvis man altsaa kunde sige, at det vilde være stemmende med Forsigtighed og god Orden i Kreditforeningen at indbetale til Reserve- og Administrationsfonden paa den Maade, saa vil det være overordentlig nyttigt for Interessenterne. Af de samme Hensyn, som jeg tidligere omtalte, nemlig at man betragter disse Ejendomme som mindre rentable og mindre sikker Pant, er man ogsaa gaaet til i Lovforslaget at sætte Amortisationstiden til højst 50 Aar. Der er flere Kreditforeninger, som ikke have nogen almindelig bestemt Begrænsning i den Henfæende; men ligesom Husmandskreditforeningen har sin Begrænsning af Amortisationstiden, saaledes har man ogsaa ment at maatte stille Fordringer her.